

1880-01-08

AFSENDER

Laura Jacobsen

MODTAGER

Elisabeth Jerichau Baumann

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Laura Jacobsens brevpapir.
Monogrammet klippet ud.

Modtagersted:
Rom

Arkivplacering:
KB NKS 4464,

SUMMARY

Laura Jacobsen sender nytårshilsen til Elisabeth Jerichau, der er kommet til Rom igen.

TRANSSKRIFTION

Gl. Carlsberg 8 Januar
1880

Kjære Fru Jerichou

Gudgive det nye Aar maae bringe Dem og Deres megen Glæde, Sundhed og Tilfredsstillelse, af den store Reise, som jo især for Deres Datter maa have saa megen Betydning. Det er saa hyggeligt at vide, Dem sammen med hende, som vist ... forstaaer Dem. Hendes Savn maae være svært, at undvære hendes Mand, og hendes og de smaae Børn.- Hvis jeg ikke havde en vis Sky, for at blotte mine ringe skrive Evner, saa havde jeg for længe siden besvaret Deres venlige Brev. Naar man saa dertil læser, Deres lette aandfulde Sprog saa føler man sig saa tung, og umulig for i mindste Maade at kunne tilfredsstille Dem. Det er den største Grund til min Taushed. Naar De saa med Deres sædvanlige Godmodighed, og Udholdenhed sender mig Stymper nok et af disse Breve, fulde af Kjærlighed og gode [på langs af papiret]
P. S. Mine Børn have det Gudskelov godt. De bede mig at hilse Dem mange Gange. Endnu en Gang. Vær rask

Ønsker, saa bliver man for varm til at tie længere, Gudskelov at De havde Glæde af Deres Søns m[aleris]ke Komposition: Glæden over Børn[nenes ...] le Frembringelser, er vi Mødres bedste Glæder. Dresden er et herligt Opholdssted, man kan leve den halve Dag i Galleriet. Da vi vare unge anskaffede vi os Dresdener Galleriet i Stolstik [stålstik], og blev derved saa bekjendt med de bedste Malerier; da vi saa kom til Dresden 1851 var det som gamle Bekjendte, og man beholdt Indtrykket af Billedet saa længe, at det først for faae Aar siden at opfriske det. Naturen der er jo ogsaa saa mærkværdig og skøn. Til Venedig har jeg altid ønsket at kunne komme, men de 2 Gange Jacobsen har været der, har jeg ikke kunnet være med. Der føler man ikke saameget, Manglen paa historiske Kundskaber som i Rom. Jeg har læst en Del om Venedig, og har man saa en Smule Poesi, og Romantik i sin Natur,

saa er Venedig det deiligste Sted i Verden; selv om man ikke paa Canale Grande kunde stemme i og sønge "Sante Lucia", som Dem og Deres

Datter. De kjære Fru Jerichau har nu ogsaa af Skaberen faaet en særlig Begavelse, baade til Lands og til Vands, men derfor skal de saa maaske prøves meget. Vi have talt om, hvor svært det maae have været, at gjensee Rom efter den sørgelige Vinter ifjor. Trøst dem ved, at den unge Kunstner ligger der med en Glorie om sit Hoved, han er uskyldig gaaet ind som en af Guds udvalgte, til den himmelske Glæde. Der vil De engang finde ham, fordi De har lidt saa meget, og fordi De har forstaaet at bære Deres Skjæbne sjelden skjøn. Tak kjære Fru Jerichau for det gode Exempel, som De har givet os Quinder.

Jeg haaber at Deres dramatiske Arbeide, ikke maa være Dem berøvet, det vilde dog være alt for harmelig at tænke sig. Min Mand og jeg vare i Søndags i Theatret. Der hilsede vi paa Deres Datter og Holsten Rath..., hun saa smuk, og saa yndig ud. Det skulde glæde mig meget om min Mand kunde opfylde Deres Ønske, med Hensyn til det omtalte Billede. Han er for Øieblikket stærkt optaget, han beder mig hil-

se Dem, og sige, at han en Gang med det Første, vil tale med Dem i et Brev derom. De kjender ham alt for godt til, at jeg behøver at sige Dem, at jeg aldrig i mindste Maade kunde have nogen Indflydelse paa ham i Retning af Kunst. Der betragter han mig med Rette, som den meget inkompetente. Som jeg her sidder og vil slutte, med en Formaning til Dem om, at være forsigtig og ikke troe, at man til alle Tider kan byde sin gode Konstitution Alt, kommer Professor Frölich, og fortæller os, at De har været meget syg efter den meget interessante, men forfærdelige besværlige Vesuvfart. Jacobsen har en Gang været paa Veien, men han maatte give tabt. Føreren erklærede, at han ikke uden for megen Overanstængelse vilde kunde naa op til Krateret, han havde haft nogle Dages Ildebefindende, som havde taget en Deel af hans Kræfter. Gid De dog nu kjære Frue, maae være bleven rigtig rask, at ingen slemme Følger skal forstyrre Deres Virksomhed. Med de kjærligste Hilsener til Dem og Fru Læsøe forbliver jeg med Høiagtelse Deres hengivne Laura Jacobsen.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

ph. Carlsberg 8de Novbr 1790

Hjore Fru Jerichou.

Endgivre det nye etaa maas bringe den
og Deres megen Gode, Sundhed og Tilfred
stillelse af denne store Reise, som jo især
for Deres Datters maas haad saa megen
Betydning, det er saa siggelyst at vide,
Deh sammen med hende som vist fattet
forstaaet Dem. Hender den maas vore
vort hat undvore hender offoud og hender
og sa maas Børn. - Hvis jeg ikke havde
en vis Sny, for at blotte mine ringe
ve Gæst, som havde jeg for lauge siden
besvaret Deres venlige Brev. Naar som
det vil løse, Deres lette aandfulde Sprag,
som føler man sig som tung og umulig for i
mindste Maasid at kunne tilfredstille
Dem. Det er den største Grund til min
Tauskhu. Naar De saa maas Deres god-
vaulige Godmedighed, og Udstroldenken
sender mig, Nymper usse et af disse
Breve, fulde af Gøstighed og gode

ph. Carlsberg 8de Novbr 1790

At skrive Børn maas det som en Gæst, som
at hvide Børn maas det som en Gæst, som
at hvide Børn maas det som en Gæst, som

ph. Dem, og sig, at han en Gæst,
med det Tætte, vil tale med Dem i et
Brev derved. De hender hamatt for godt
til, at jeg behøver at sige Dem, at jeg aldrig i
mindste Maasid havde nogen Tilfreds-
se som ham i Retning af Kunst. Der betrag-
tes han nu, med Ret, som den megestation
petente. Som jeg her siddes og vil slutte, med
en Formaning til Dem om, at være forsigtig,
og ikke troe, at man til alle Tider kan bryde
ind i Konstitution att. Thonnesi Professor Fri-
lich, og fortælle os, at De har været meget for-
efter den meget interessante, men forsondelige
besvarelse af Brevet. Jacobsen har en Gæst,
været som Væsen men kan maatte give det
Førelsen erkendte, at hun ikke uden for
mezen Overanstrongelse vilde kunne wa-
ge, at Kræfterne havde haft nogle Dage
fulde besidende, som havde taget en Del
af hans Kræfter. Gud De dog nu hvide
Fru, maas vore bleven rigtig raske, at kunne
hemme Tøyles skal fortjære Deres Visdom-
hed. Med de hvide tillyste Tilfælde til Dem
og Fru Lise, forbliver jeg med Høiagtelse
Deres hengivne Lauru Jacobsen.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Quæret, saa bliver man for varom til, at
tie længere. Gudskele, at De havde Glæde
af Deres Børns, og de Kjønnelike
Gleden over Børns Frembringelses,
og vi i fløder bedste Glæde. Dresden er
et herligt Opholdssted, man kan leve den
halve Dag i Galleriet. Dami vare nuze an
skaffede vi i Dresdens Galleriet i Skulptur,
og blev derved saa bekyndt med de bedste
Maleri; da vi saa kom til Dresden 1851
var det som gamle Bekjendte, og man be
holdt Indtrykket af Billedet Jan Louze, at
det først for faa Aar siden var udsendt
at opstille det. Nathoren der, og ja, saa
mørkvordig, og Hjør. Til Venezia, har jeg
altid ønsket at komme homet, men det har
Jævelsen har været der, har jeg ikke kun
net være med. Des føler man ikke, saame
get, manglen paa historiske Truue, saa
bei som i Rom. Jeg har læst en Del om De
redig, og har man saa en Smule Prose, og
Romantisk i sin Natur, ja, saa er Venezia
det der sigste Sted i Verden; selv om man
ikke paa Canale Grande kunde stikke til det omtalte Billed. Han er for ofte
i og fange Santa Lucia, som De og Deres blikket på det op taget, han bedes mig bed

Dattis. De kjære Fru Jerichou har nu
og saa af Maaberer forat en forlig Be
velse, man kan sig, baade til Land, og til
Vand, men det for skal De saa maake
meget. Vi have talt om, hvor svært det
maae have været, at gjenne Rom oftes den
førgelie Viertes ejes. Trøst Dem ved at den
nye Kunstner ligger der med en Glorie om
sit Hoved, han er sigkilde gaet ind som en af
Guds Udvalgte, til den Himmelstje Glæde.
Des vil De engang finde ham, fordi De
har lidt for meget, og fordi De har fortaet
at at bore Deres Hjerne fjelden Hjør.
Saa kjære Fru Jerichou for det gode
Ejendigt, som De har givet os Arven der,
ja, haabet at Deres dramatiske et bide,
ikke maae være Dem berøvet, det vilde
dog være alt for harmelig, at tænke sig.
Min Afsand og jeg vare i Louzags, Theater
Der hilfede os paa Deres Dattis og Høflig
Rattore, hvor saa paa, og saa indy ud.
Det husde glæde mig meget, om vi nu
kunde opstille Deres Børn med Høj
ikke paa Canale Grande kunde stikke til det omtalte Billed. Han er for ofte
i og fange Santa Lucia, som De og Deres blikket på det op taget, han bedes mig bed